Співфінансується
Європейським Союзом

European Charter for Equality

ЄВРОПЕЙСЬКА ХАРТІЯ РІВНОСТІ ЖІНОК І ЧОЛОВІКІВ У ЖИТТІ МІСЦЕВИХ ГРОМАД

Рада європейських муніципалітетів і регіонів (РЄМР)

Прийнято Політичним комітетом Ради європейських муніципалітетів і регіонів у 2006 році
Доповнено та змінено Політичним комітетом Ради європейських муніципалітетів і регіонів у 2022 році

Усі права захищено © 2022 – CCRE CEMR

Адрес електронної пошти для звернень: charter@ccre-cemr.org

ЄВРОПЕЙСЬКА ХАРТІЯ РІВНОСТІ ЖІНОК І ЧОЛОВІКІВ У ЖИТТІ МІСЦЕВИХ ГРОМАД

Хартія, що закликає європейські місцеві та регіональні органи влади взяти на себе зобов'язання використовувати існуючі повноваження і партнерства для досягнення більшої рівності своїх громадян

ВСТУП

Європейська хартія рівності жінок і чоловіків у житті місцевих громад адресована місцевим та регіональним органам влади Європи, яких запрошено до її підписання, таким чином публічно продемонструючи відданість принципу рівності жінок і чоловіків, та реалізовувати зобов'язання, які викладені у Хартії, на території їхньої діяльності.

З метою сприяння реалізації таких зобов'язань кожен орган-підписант (далі — Підписант) зобов'язується розробити План дій для досягнення рівності, у якому будуть визначені його пріоритети, дії та ресурси для їх реалізації.

Крім цього, кожен Підписант зобов'язується співпрацювати з усіма установами та організаціями на його території для промоції досягнення справжньої рівності на практиці.

Хартію було розроблено у рамках проекту Ради європейських муніципалітетів і регіонів (РЄМР) в 2005-2006 роках у тісній співпраці з численними партнерами, перелік яких наведений в розділі «Подяки». Проект було підтримано Європейською Комісією через 5-ту програму дій Співтовариства щодо досягнення рівності чоловіків і жінок.

У 2011-2012 роках завдяки щедрій допомозі, наданій Урядом Швеції через Шведську асоціацію місцевих влад і регіонів (Swedish Association of Local Authorities and Regions, SALAR), було створено онлайн-обсерваторію [1], покликану допомогти Підписантам виконувати свої зобов'язання. Ця онлайн- обсерваторія слугує сховищем інформації, рекомендацій та прикладів належної практики з тем, які розглядаються у Хартії.

У 2014-2015 роках у рамках пілотного проекту, що реалізувався за підтримки Європейської Комісії, було розроблено та випробувано набір індикаторів для моніторингу та оцінки виконання зобов'язань, взятих на себе Підписантами Хартії.

У 2021 році Постійний комітет РЄМР з питань рівності виступив з ініціативою переглянути Хартію та оновити її за необхідності. За результатами перегляду Комітет дійшов висновку про наявність підстав для внесення змін до Хартії з метою:

- уточнення формулювань та внесення змін редакційного і стилістичного характеру;
- роз'яснення та посилення інтерсекціонального підходу в усій Хартії, зберігаючи у якості основного принципу принцип «завжди гендер, ніколи лише гендер»;
- внесення кількох суттєвих доповнень у вигляді нових статей в окремому розділі, як-от статті про необхідність застосування гендерної призми в антикризовому управлінні та цивільній готовності та застосування гендерної перспективи у сфері інтернет-послуг та цифровізації.

Розділ із новими статтями розміщено на сторінці 30. Підписантам діючої Хартії пропонується підтримати та ратифікувати ці Поправки, а також включити їх положення до своїх програм реалізації Європейської хартії рівності. Органи, що підпишуть Хартію після 31 грудня 2022 року, зобов'язуються прийняти оригінальний текст Хартії разом із поправками, внесеними у 2022 році.

Оновлення та внесення поправок у 2022 році стали можливими завдяки коштам Європейського Союзу, виділеним у рамках програми «Громадянство, рівність, права та цінності» (Citizenship, Equality, Rights and Values).

1 www.charter-equality.eu

ПРОБЛЕМАТИКА

Рівність жінок і чоловіків є одним з основних прав усіх громадян та фундаментальною цінністю будь-якої демократичної держави. Щоб досягти цього в дійсності, таке право має бути не тільки юридично визнаним, але й ефективно застосовуватися до всіх аспектів життя: політичного, економічного, соціального і культурного.

Незважаючи на численні випадки формального визнання і прогресу, рівності між чоловіками та жінками так і не було досягнуто у повсякденному житті. Жінки і чоловіки на практиці не користуються однаковими правами. Соціальна, політична, економічна і культурна нерівність зберігається, наприклад, в умовах нерівності заробітної плати та недостатнього політичного представництва.

Ці нерівності є результатом соціальних концептів, побудованих на численних стереотипах у родині, школі, культурі, засобах масової інформації, сфері праці, організації суспільства. Таким чином, існує багато сфер, де можна діяти, застосовуючи нові підходи та впроваджуючи структурні зміни.

Гендерна рівність та врядування Європейського Союзу

Рівність жінок і чоловіків є одним із основоположних принципів Європейського Союзу та Європейської економічної зони. Ще у 1957 році в Римській угоді був закріплений принцип рівної винагороди за працю рівної цінності.

Як найбільш наближені до людей, місцеві та регіональні органи влади- це ті рівні влади, на яких найкращим чином можна боротися з існуванням і поширенням нерівності та для промоції справді рівноправного суспільства. На основі їхніх компетенцій та співпраці з широким колом місцевих зацікавлених сторін можуть бути реалізовані конкретні дії на користь рівності між жінками та чоловіками.

Крім того, особливо важливим у практичному застосуванні права про рівність жінок і чоловіків є принцип субсидіарності.[2] Він поширюється на всі рівні управління — європейський, національний, регіональний та місцевий. Хоча в Європі місцеві та регіональні органи самоврядування мають різні обов'язки, вони всі можуть і повинні відігравати конструктивну роль у забезпеченні рівності практичними способами, які позитивно впливають на повсякденне життя їхніх мешканців.

Тісно пов'язаними з принципом субсидіарності є принципи місцевого та регіонального самоврядування. Хартія про місцеве самоврядування Ради Європи 1985 року, підписана та ратифікована більшістю європейських держав, підкреслює «право і спроможність органів місцевого самоврядування в межах Закону здійснювати регулювання і управління суттєвою часткою суспільних справ, які належать до їхньої компетенції, в інтересах місцевого населення». В основі концепції місцевого самоврядування має бути впровадження і підтримка права на рівність.

Місцева або регіональна демократія повинна слугувати плацдармом для прийняття найбільш відповідних рішень щодо більшості конкретних аспектів повсякденного життя, зокрема, у таких як житло, безпека, громадський транспорт, сфера праці і здоров'я.

Крім того, повноцінна участь жінок у розробці та реалізації місцевої і регіональної політики дозволить враховувати їхній досвід, ноу-хау і творчі здібності.

2 Згідно зі статтею 5 Договору про Європейський Союз, це принцип, відповідно до якого ЄС не діє, за винятком сфер, які належать до його виключної компетенції, та випадків, коли заходи ЄС ефективніші за заходи, вжиті на національному, регіональному та місцевому рівнях.

Якщо ми хочемо створити суспільство, засноване на рівності, важливо, щоб місцеві та регіональні органи влади повністю враховували гендерний вимір у своїй політиці, організації роботи й у всій діяльності. І в сучасному, і в майбутньому світі справжня рівність жінок і чоловіків в тому числі є ключем для нашого економічного і соціального успіху. І не лише на європейському чи національному рівнях, а й на рівнях регіону, міста чи місцевих громад.

РЄМР та гендерна рівність на місцевому/ регіональному рівні

Рада європейських муніципалітетів і регіонів (РЄМР) і її Постійний комітет з питань рівності [3], активно підтримує рівність жінок і чоловіків на місцевому та регіональному рівнях з 1980-х років. У 2005 році РЄМР запровадила конкретний інструмент для європейських місцевих і регіональних органів влади: місто за рівність (Town for Equality). Визначаючи кращі практики у певних європейських містах і муніципалітетах, «місто за рівність» надає методологію для реалізації політики щодо забезпечення рівності жінок і чоловіків на місцевому і регіональному рівні. Ця Хартія (зі змінами від 2022 року) спирається на цю роботу.

Перше дослідження РЄМР, присвячене представництву жінок у місцевому врядуванні, було опубліковано в 1998 році, а його продовження — у другому виданні в 2008 році, яке у 2019 році було оновлено та розширено за результатами аналізу усіх рівнів прийняття рішень у 40 європейських країнах. Хоча з роками частка жінок-політиків і жінок-керівників зросла, кожне наступне дослідження і надалі демонструвало нагальну потребу продовжувати відстоювати збалансовану участь та представництво жінок і чоловіків у процесі прийняття рішень і на керівних посадах.

Роль місцевих і регіональних органів влади в підтримці гендерної рівності була підтверджена у Всесвітній декларації IULA (Міжнародного союзу місцевих влад [4]) під темою «жінки в органах місцевого самоврядування», ухваленій у 1998 році. Нова світова організація «Об'єднані міста і місцеві влади» (United Cities and Local Governments) вважає рівність жінок і чоловіків однією з основних цілей своєї діяльності.

3 Попередня назва — Комітет РЄМР у справах жінок, обраних представниками місцевої та регіональної влади.

4 Міжнародний союз місцевих влад (International Union of Local Authorities) та Організація об'єднаних міст (United Towns Organisation) припинили своє існування після злиття на початку 2000-х років, утворивши нову організацію — Об'єднані міста і місцеві влади (United Cities and Local Governments).

АБРЕВІАТУРИ

CEDAW: Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок

РЄМР: Рада європейських муніципалітетів і регіонів

КСО: Комплексна сексуальна освіта

ЄС: Європейський Союз

ҐЗН: Гендерно зумовлене насильство

ІКТ: Інформаційні і комунікаційні технології МРОВ: Місцеві та регіональні органи влади ЦСР: Цілі сталого розвитку

STEM: Наука, технології, інженерія та математика

ПРЕАМБУЛА

Рада європейських муніципалітетів і регіонів, що представляє європейські місцеві та регіональні органи влади, у співпраці зі своїми членами та партнерами:

Нагадуючи, що Європейське Співтовариство та Європейський Союз ґрунтуються на фундаментальних правах і свободах людини, поміж яких сприяння забезпеченню рівності між жінками та чоловіками, і що основою для будь-яких змін у цій сфері в Європі стало саме Європейське законодавство;

Беручи до уваги міжнародну та європейську правову основу прав людини, рівності жінок і чоловіків та недискримінації, зокрема:

- Загальну декларацію прав людини (1948 р.);
- Конвенцію про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок (1979 р.);
- Пекінську декларацію та Платформу дій (1995 р.);
- Рекомендації Ради ЄС щодо збалансованої участі жінок і чоловіків у процесі прийняття рішень (1996 р.);
- Всесвітню декларацію Міжнародного союзу місцевих влад під темою «жінки в органах місцевого самоврядування» (1998 р.);
- Резолюції, прийняті на 23-й спеціальній сесії Генеральної Асамблеї 2000 року (Пекін +5);
- Резолюцію Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир, безпека» (2000 р.);
- Хартію основних прав Європейського Союзу (2000 р.);
- Директиву Ради ЄС 2000/78/ЕС від 27 листопада 2000 р., що встановлює загальні рамки рівноправного поводження у сфері зайнятості і професійної діяльності;
- Конвенцію Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами (Стамбульська конвенція – ухвалена у 2011 р.);
- Цілі сталого розвитку ООН, зокрема Ціль 5 (2015 р.);
- Європейські засади соціальних прав (документ ухвалено в 2017 році);
- Глобальний план прискорення «Рівність поколінь» (2021 р.).

Наголошуючи на важливості внеску Ради Європи у сприяння промоції прав людини та рівності жінок і чоловіків та місцевого самоврядування;

Беручи до уваги, що рівність чоловіків і жінок передбачає волю вчинити дії з реалізації трьох взаємодоповнюючих аспектів, а саме: усунення прямих нерівностей, викорінення непрямих нерівностей та розвитку егалітарних, демократичних політичних, правових та соціальних структур;

Засуджуючи тривалу розбіжність між юридичним визнанням права на рівність та його фактичним і ефективним здійсненням;

Беручи до уваги, що у всіх сферах своєї компетенції місцеві і регіональні органи влади Європи відіграють і повинні відігравати по відношенню до громадян і мешканців вирішальну роль у реалізації права на рівність, особливо щодо жінок і чоловіків;

Беручи до уваги, що для демократії, економічного та сталого розвитку надзвичайно важлива збалансована участь та представництво жінок і чоловіків у процесі прийняття рішень і на керівних посадах,

розробила цю Європейську хартію рівності жінок і чоловіків у житті місцевих громад і закликає місцеві та регіональні органи влади підписати та імплементувати цю Хартію.

ЧАСТИНА І

Принципи

Підписанти цієї Хартії рівності жінок і чоловіків у житті місцевих громад визнають за фундаментальні такі принципи своєї діяльності:

1. Рівність жінок і чоловіків є фундаментальним правом

Це право має бути реалізоване місцевими і регіональними органами влади у всіх сферах своєї компетенції, у тому числі й щодо зобов'язання ліквідувати будь-які форми прямої чи непрямої дискримінації.

2. Для забезпечення рівності жінок і чоловіків, слід боротися проти множинних інтерсекціональних (перехресних) форм дискримінації та зневаги

З метою забезпечення рівності між жінками та чоловіками крім гендерної рівності також необхідно враховувати та розглядати (з комплексної, системної та структурної точки зору) різноманітні форми дискримінації та зневаги на основі статі, раси, кольору шкіри, етнічного та соціального походження, генетичних особливостей, мови, релігії або переконань, політичних або будь-яких інших поглядів, належності до національних меншин, майнового стану, місця народження, інвалідності, віку та сексуальної орієнтації.[5]

3. Збалансована участь жінок і чоловіків у прийнятті рішень є передумовою демократичного суспільства

Право на рівність чоловіків і жінок вимагає, щоб місцеві і регіональні органи влади запровадили належні заходи і прийняли відповідну стратегію для просування збалансованого представництва і участі жінок і чоловіків у всіх сферах прийняття рішень.

4. Викорінення стереотипів є основоположним для досягнення рівності між жінками і чоловіками

Місцеві та регіональні органи влади повинні сприяти викоріненню стереотипів і обставин, які лежать в основі нерівності у статусі й умовах для жінок, та які спричиняють нерівну оцінку ролей жінок і чоловіків у політичному, економічному, соціальному і культурному відношенні.

5. Для досягнення рівності жінок і чоловіків необхідно інтегрувати гендерну перспективу до усіх видів діяльності місцевих і регіональних органів влади

При розробці політик, методів та інструментів, які мають вплив на повсякденне життя місцевої громади, слід брати до уваги гендерну перспективу, наприклад, через «gender assessments» (перекл.: оцінки ставлення до питання рівності чоловіків і жінок, гендерні оцінки)[6], «gender audits» (перекл.: гендерні аудити)[7], «gender mainstreaming»

5 Стаття 21 Хартії основних прав Європейського Союзу.

6 Gender assessment (перекл.: оцінка ставлення до питання рівності чоловіків і жінок, гендерна оцінка): «Політичний інструмент для перевірки певної політичної пропозиції з метою виявлення та оцінки її диференційованого впливу або впливу на жінок і чоловіків, щоб ці дисбаланси можна було виправити до того, як пропозиція буде схвалена.» (Джерело: Рада Європи, 2011. Конвенція про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами та Пояснювальний меморандум до неї. Серія договорів Ради Європи № 210.)

7 Gender audit (перекл.: гендерний аудит): «Оцінка ступеня інституціоналізації гендерної рівності в політиках, програмах, організаційних структурах і процедурах (включно з процесами прийняття рішень), а також у відповідних бюджетах.» (Джерело: Рада Європи – Генеральний директорат з прав людини та верховенства права, 2009. Гендерне бюджетування: практичне застосування. Довідник підготувала Шейла Квін.)

(перекл.: гендерне інтегрування)[8] та «gender-responsive budgeting» (перекл.: гендерне бюджетування)[9]. З цією метою слід аналізувати і брати до уваги локальний досвід жінок на рівні їхнього повсякденного життя, включаючи умови їх проживання і праці.

6. Продумані плани дій і програми з належним фінансуванням є необхідними інструментами для сприяння досягненню рівності жінок і чоловіків

Місцеві і регіональні органи влади повинні розробити плани дій і програми для досягнення рівності, які будуть належним чином забезпечені фінансово та людськими ресурсами, необхідними для їх реалізації.

Ці принципи є основою статей, які наведені далі у Частині III.

8 Gender Mainstreaming (перекл.: гендерне інтегрування): «Гендерне інтегрування — це процес оцінки впливів на жінок і чоловіків будь-яких запланованих дій, включно із законодавством, політикою чи програмами в усіх сферах на всіх рівнях. Це стратегія, за якої інтереси й досвід і жінок, і чоловіків є інтегральним виміром проектування, впровадження, моніторингу й оцінки політик і програм в усіх політичних, економічних і соціальних сферах так, щоби жінки і чоловіки на рівних користувалися плодами цих політик і програм. Кінцевою ціллю політики «інтегрування» є досягнення рівності жінок і чоловіків.» (Джерело: Глосарій і тезаурус з теми «гендерна рівність» Європейського інституту із гендерної рівності)

9 Gender-responsive budgeting (перекл.: гендерне бюджетування): «Гендерне бюджетування — це укладання бюджету з урахуванням статі, включаючи гендерну перспективу на всіх рівнях бюджетного процесу і реструктуризація доходів і видатків таким чином, щоб це відповідало засадам гендерної рівності.» (Джерело: Рада Європи, 2009).

ЧАСТИНА II

Виконання Хартії та зобов'язань за нею

Для імплементації положень цієї Хартії Підписант зобов'язується вжити таких конкретних кроків:

(1) Кожен Підписант цієї Хартії в обґрунтований термін (не більше двох років) розробить та ухвалить власний План дій з досягнення рівності, та буде його виконувати.

(2) План дій з досягнення рівності визначатиме цілі, пріоритети, потрібні заходи та засоби фінансування Підписанта, які в сукупності будуть спрямовані на реалізацію Хартії та взятих ним зобов'язань. Планом також будуть передбачені очікувані строки реалізації відповідних цілей. Якщо у Підписанта вже є План дій з досягнення рівності, він його перегляне з метою перевірки й коригування, щоб його зміст охоплював усі важливі питання, передбачені цією Хартією, включно з тими, що включені до статей 31–39, які були додані у 2022 році.

(3) Кожен Підписант повинен провести широке обговорення стосовно його Плану дій з досягнення рівності із залученням зацікавлених сторін, а після його ухвалення — організувати його поширення. Він також регулярно оприлюднюватиме інформацію стосовно перебігу його виконання.

(4) Кожен Підписант повинен здійснювати перегляд свого Плану дій з досягнення рівності залежно від обставин, а також розробляє подальші Плани на кожен наступний період.

(5) Кожен Підписант зобов'язується сприяти моніторингу перебігу успішності впровадження цієї Хартії, співпрацюючи з відповідною системою оцінки, яка використовує індикатори, розроблені з цієї метою [10] , і сприяти обміну з місцевими і регіональними органами влади по всій Європі інформацією про ефективні способи реалізації більшої гендерної рівності. З цією метою Підписанти оприлюднюватимуть свої Плани дій з досягнення рівності та інші відповідні публічні документи.

(6) Кожен Підписант буде інформувати Раду європейських муніципалітетів і регіонів у письмовому вигляді про те, що він підписав Хартію, та наведе дату, коли це було вчинено, разом з контактним пунктом для майбутньої співпраці у зв'язку з Хартією.

10 https://bit.ly/IndicatorToolEN

ЧАСТИНА III

Демократична підзвітність

Стаття 1 – Політична готовність

(1) Підписант визнає, що право на рівність жінок і чоловіків є фундаментальною передумовою демократії, і що демократичне суспільство не може дозволити собі ігнорувати навички, знання, досвід і креативність жінок. З цією метою воно повинно забезпечити, на засадах рівності, залучення, представництво і включення жінок з різних середовищ і різних вікових груп до усіх сфер політичного і публічного процесів прийняття рішень.

(2) Підписант, як демократично обраний орган, відповідальний за забезпечення добробуту населення та території, тому він зобов'язується заохочувати і підтримувати практичне застосування цього права у всіх сферах діяльності в якості демократичного лідера місцевої громади, постачальника і замовника послуг, органу планування і регулювання, та в якості роботодавця.

Політична роль

Стаття 2 – Політичне представництво

(1) Підписант визнає рівність жінок і чоловіків у голосуванні, висуванні кандидатур на обрання до виборних органів та у головуванні в таких виборних органах.

(2) Підписант визнає рівні права жінок і чоловіків на участь у розробці й імплементації політики, головуванні в державних установах та виконанні усіх публічних функцій на усіх рівнях влади.

(3) Підписант визнає принцип збалансовано го представництва в усіх виборних і публічних директивних органах.

(4) Підписант зобов'язується вживати усіх обґрунтованих заходів на підтримку наведених вище прав і принципів, в тому числі:

- заохочення жінок до участі у голосуванні, реалізації їхніх особистих прав на голосування та висування на виборні посади;
- заохочення політичних партій і груп ухвалювати й імплементувати принцип збалансованого представництва жінок і чоловіків;
- з цією метою, заохочувати політичні партії і групи вживати усіх дозволених законом кроків, включаючи ухвалення квот, якщо це вважатиметься відповідним, для збільшення кількості жінок-кандидатів, яких згодом може бути обрано;
- врегулювання власних процедур і стандартів поведінки, щоб потенційні кандидати й обрані представники не зневажалися згідно з існуючими стереотипами поведінки, мови чи утиску;

- ухвалення заходів, щоб обрані представники могли узгодити своє приватне, трудове й публічне життя; наприклад, шляхом забезпечення того, що робочий графік, методи роботи та можливість піклування про залежних осіб уможливлюють повноцінну участь у діяльності для усіх обраних представників.

(5) Підписант зобов'язується просувати і застосовувати принцип збалансованого представництва у власних директивних і консультаційних органах, та у своїх призначеннях посадовців до зовнішніх органів.

Проте, у прагненні досягти збалансованого представництва чоловіків і жінок, Підписант повинен виконувати вищевикладене у такий спосіб, щоб він не був більш приязним до статі меншості по відношенню до існуючого гендерного балансу.

(6) Підписант зобов'язується забезпечити, щоб жодна з публічних чи політичних посад, на яку призначається чи обирається представник, не була – в принципі та на практиці – обмеженою або пріоритетною для певної статі та не сприймалася б як «звична» для певної статі через існуючі стереотипи.

Стаття 3 – Участь у політичному і громадському житті

(1) Підписант визнає, що право громадян на участь в управлінні державними справами є одним з фундаментальних демократичних принципів, і що жінки і чоловіки мають право на участь у житті держави і суспільства в їхньому регіоні, місті та селі на засадах рівності.

(2) Щодо різних форм участі громадськості у власних справах, наприклад, через консультативні комітети, ради мікрорайонів, електронну участь або спільне планування, Підписант зобов'язується забезпечити, щоб жінки і чоловіки могли брати участь у такій діяльності на засадах рівності.

Якщо поточні способи участі не дозволяють досягнути такої рівності, він зобов'язується розробити і протестувати нові методи.

(3) Підписант зобов'язується сприяти активній участі жінок і чоловіків у всіх сферах політичного та суспільного життя, особливо для жінок та чоловіків з груп меншин, які в іншому випадку були б виключені.

Стаття 4 – Публічне зобов'язання дотримуватися принципу рівності

(1) Підписант як демократичний голова і представник своєї громади і території офіційно формально проголошує публічне зобов'язання дотримуватися принципу рівності жінок і чоловіків у житті місцевих громад, в тому числі:

- повідомлення про те, що Підписант після розгляду і прийняття цієї Хартії своїм найвищим представницьким органом, підписав цю Хартію;
- зобов'язання дотримуватися покладених на нього цією Хартією зобов'язань, та звітувати перед широкою громадськістю на регулярній основі про успішність імплементації Плану дій з досягнення рівності, використовуючи, якщо це доречно, спеціальний набір індикаторів;
- зобов'язання виконувати і дотримуватися кращих правил ставлення у площині гендерної рівності як з боку самого Підписанта, так і з боку його виборних членів.

(2) Підписант скористається своїм демократичним мандатом для підтримки інших політичних і публічних установ і приватних органів та громадських організацій з метою реалізації права рівності жінок і чоловіків на практиці.

Стаття 5 – Співпраця з партнерами для підтримки рівності

(1) Підписант зобов'язується співпрацювати з усіма своїми партнерами з публічного і приватного сектора, зокрема соціальними, а також з громадськими організаціями, в тому числі жіночими, та партнерами з інших рівнів врядування, для кращого сприяння більшій рівності жінок і чоловіків у всіх аспектах життя у сфері своєї діяльності.

(2) При розробці і перегляді своїх Планів дій з досягнення рівності та при вирішенні інших важливих питань, що стосуються рівності, Підписант буде консультуватися зі своїми партнерськими органами і організаціями, включаючи соціальних партнерів.

Стаття 6 – Протидія стереотипам

(1) Підписант зобов'язується відмовитися від упереджень, практики і використання мови і образів, що базуються на уявленнях про вищість чи неповноцінність будь-якої статі, і на стереотипах про ролі жінок і чоловіків, і по можливості запобігати їм.

(2) З цією метою, Підписант забезпечує, щоб його власні публічні та внутрішні комунікації повністю відповідали такому зобов'язанню, і щоб вони підтримували позитивний образ рівності, та були прикладом такого підходу.

(3) Підписант також буде надавати допомогу своїм працівникам, зокрема, через навчання чи іншими засобами, у визначенні й викоріненні мимовільного упередження, стереотипного ставлення і поведінки, і також врегулює стандарти поведінки з урахуванням таких потреб.

(4) Підписант буде здійснювати діяльність і проводити кампанії з метою підвищення обізнаності про згубність стереотипного сприйняття ролі жінок і чоловіків для досягнення рівності жінок і чоловіків.

Стаття 7 – Належне адміністрування і консультації

(1) Підписант визнає право жінок і чоловіків на розгляд їхніх справ на засадах рівності, неупередженості, справедливості у розумних часових межах, в тому числі:

- право бути заслуханим перед ухваленням рішення, яке потенційно може стосуватися його/її з негативними наслідками;
- обов'язки органу навести підстави (обґрунтування) свого рішення;
- права на відповідну інформацію про обставини, які його стосуються.

(2) Підписант визнає, що у сфері своєї компетенції, якість його політики і прийняття рішень буде поліпшено, якщо зацікавлені сторони до прийняття остаточного рішення матимуть можливість надати свої коментарі, і дуже важливо, щоб на практиці жінки та чоловіки мали рівний доступ до відповідної інформації та рівні можливості на висловлення своєї позиції.

(3) Тому Підписант зобов'язується вжити таких заходів:

- забезпечити, щоб заходи з надання інформації враховували потреби різних груп жінок і чоловіків, включаючи відповідний доступ до інформації та комунікаційні технології;
- гарантувати, щоб при наданні консультацій для тих, чия думка, як правило, рідко береться до уваги, — забезпечувалися можливості для участі на засадах рівності; та щоб були вжиті законні позитивні заходи для задоволення таких запитів;
- проводити, у разі необхідності, окремі консультаційні заходи для жінок.

Загальні основи забезпечення рівності

Стаття 8 – Загальне зобов'язання

(1) З огляду на всі свої завдання Підписант буде визнавати і поважати відповідні права і принципи рівності жінок і чоловіків, буде сприяти їх реалізації та буде боротися проти зневаги і дискримінації, заснованої на статі.

(2) Зобов'язання, передбачені цією Хартією, стосуються Підписанта лише настільки, наскільки вони повністю чи їх певні аспекти підпадають під сферу його повноважень.

Стаття 9 – Оцінка ставлення до питання рівності чоловіків і жінок (гендерна оцінка)

(1) Підписант зобов'язується у рамках усіх сфер своєї компетенції оцінювати ставлення до питання рівності між чоловіками і жінками так само, як визначено в цій статті.

(2) З цією метою Підписант погоджується розробити програму для імплементації гендерної оцінки у відповідності до його власних пріоритетів, ресурсів та часових меж, яка буде включена до Плану дій з досягнення рівності, або ж буде врахована при його складанні.

(3) Оцінка ставлення до питання рівності жінок і чоловіків включає, залежно від обставин, такі кроки:

- перегляд існуючих політик, практик і процедур, а також меж їх використання, щоб визначити, чи містять вони будь-які аспекти несправедливості або дискримінації, чи вони засновані на стер еотипних поглядах на р оль ж і нки і чоловіка, і чи належним чином взяті до уваги будь- які особливі потреби жінок і чоловіків;
- аналіз виділених ресурсів (фінансових чи інших) для зазначених вище цілей;
- встановлення пріоритетів і, в разі необхідності, постановка цілей, щоб вони були спрямовані на вирішення проблем, що виникають в результаті цих переглядів, і забезпечення відчутних покращень в наданні послуг;
- зобов'язання своєчасно оцінити всі істотні пропозиції щодо нової або переглянутої політики, нові процедури і зміни в розподілі ресурсів, щоб

визначити їхній потенційний вплив на жінок і чоловіків, та прийняти остаточні рішення на основі цієї оцінки;

- врахування потреб або інтересів осіб, які зазнають множинних інтерсекціональних форм дискримінації чи зневаги

Стаття 10 – Множинні інтерсекціональні форми дискримінації і зневаги

(1) Підписант визнає заборону дискримінації за будь-якою ознакою, зокрема такою, як стать, раса, колір шкіри, етнічне або соціальне походження, генетичні особливості, мова, релігія або переконання, політичні або будь-які інші погляди, приналежність до національної меншини, майновий стан, місце народження, ознака інвалідності, вік або сексуальна орієнтація.

(2) Підписант також визнає, що незважаючи на таку заборону, багато жінок і чоловіків страждають від множинних інтерсекціональних форм дискримінації чи зневаги, в тому числі, через соціально-економічний стан, що має безпосередній вплив на їхню здатність здійснювати інші права, передбачені цією Хартією чи перелічені в ній.

(3) Підписант зобов'язується в межах своїх повноважень вживати належних заходів для боротьби з наслідками множинних інтерсекціональних форм дискримінації і зневаги, зокрема, таких:

- забезпечити, щоб питання множинних інтерсекціональних форм дискримінації або зневаги піднімалося в гендерній оцінці та Плані дій з досягнення рівності;

- забезпечити, щоб питання, що виникають у зв'язку з множинними інтерсекціональними формами дискримінації або зневаги, були взяті до уваги при вжитті дій або заходів, здійснюваних в рамках інших статей цієї Хартії;

- організовувати інформаційні кампанії по боротьбі зі стереотипами і рекламувати рівне ставлення до тих жінок і чоловіків, які страждають від множинних інтерсекціональних форм дискримінації або зневаги;
- вживати конкретних заходів для задоволення окремих потреб жінок і чоловіків-мігрантів.

Роль роботодавця

Стаття 11 – Рівність жінок і чоловіків на роботі

(1) Підписант як роботодавець визнає право жінок і чоловіків на рівні можливості у всіх сферах зайнятості, в тому числі організацію роботи та умови праці.

(2) Підписант визнає право на суміщення професійного, громадського та приватного життя і право на гідність і безпеку/захист на робочому місці.

(3) Підписант зобов'язується вживати відповідних обґрунтованих заходів в межах своєї компетенції, в тому числі позитивних дій на підтримку вищезазначених прав.

(4) Заходи, згадані у пункті 3, включають:

(a) перегляд відповідних політик і процедур, що стосуються зайнятості в рамках організації, розробку та реалізацію Плану дій з досягнення рівності з точки зору роботодавця, у якому будуть підняті питання про подолання нерівності в розумний термін, та який, поміж іншого, включатиме такі питання:

- рівна оплата праці, включаючи рівну оплату за працю рівної цінності;
- заходи для перегляду суми заробітної плати, премій, системи оплати праці та пенсій;
- заходи щодо забезпечення справедливих та прозорих процедур та рівних можливостей для розвитку кар'єри;
- заходи для забезпечення збалансованого представництва жінок і чоловіків на всіх рівнях і, зокрема врегулювання незбалансованого представництва на більш високому рівні управління;
- заходи щодо усунення гендерної сегрегації і заохочення співробітників до участі у нетрадиційних видах зайнятості;
- заходи щодо забезпечення справедливого найму;
- заходи щодо забезпечення відповідних умов праці з точки зору здоров'я і безпеки;

(b) проведення зустрічей з працівниками та їх профспілками, та забезпечення збалансованої участі чоловіків і жінок у консультативних органах або переговорних організаціях.

(c) протидія будь-яким формам жорстокого поводження, сексуальних домагань або насильства на робочому місці, в тому числі в Інтернеті під час дистанційної роботи, у формі чіткого проголошення, що така поведінка неприйнятна, у формі підтримки жертв, впровадження та реалізації прозорої політики щодо правопорушників і підвищення обізнаності про проблему;

(d) створення робочої сили на всіх рівнях організації, яка відбиває соціальні, економічні та культурні різноманітності місцевого населення;

(e) підтримка узгодження професійного, соціального та приватного життя шляхом:

- створення політик, що дозволяють, за необхідності, організовувати робочий час і заходи з догляду за утриманцями працівника, включаючи відпустку по догляду за дитиною;
- заохочення чоловіків використовувати своє право на відпустку по догляду за утриманцями.

Державні закупівлі та договори

Стаття 12 – Державні закупівлі та договори

(1) Підписант визнає, що при виконанні своїх функцій і обов'язків у сфері державних закупівель, у тому числі при укладанні договорів на поставку продукції, надання послуг або виконання робіт, він зобов'язаний сприяти дотриманню рівності між жінками та чоловіками.

(2) Підписант визнає, що ця відповідальність є особливо важливою, оскільки він укладає договір з іншою юридичною особою для надання важливих суспільних послуг, на замовлення яких від імені громади Підписант уповноважений законом. У таких випадках, Підписант має гарантувати, що юридична особа, з якою буде укладено договір (незалежно від форми її власності) буде мати таку ж відповідальність щодо забезпечення здійснення або сприяння рівності між чоловіками та жінками, яка була б у Підписанта, якби такі послуги надавалися ним самим.

(3) Підписант також зобов'язується вчинити, якщо він вважатиме доцільним, наступне:

(a) для кожного істотного договору, що планується укласти, він розгляне відповідні точки зору гендерних та правових можливостей для сприяння рівності;

(b) вживати заходів для того, щоб специфікації договорів враховували гендерну рівність;

(c) вживати заходів для того, щоб інші умови договору враховували цілі цієї Хартії;

(d) використовуватиме повноваження в рамках законодавства Європейського Союзу про державні закупівлі [11] щодо встановлення умов виконання у розрізі соціальних проблем;

(e) зробить співробітників і консультантів відповідальними за виконання завдань, пов'язаних з державними закупівлями, і забезпечуватиме, щоб вони були обізнані з процедурами проведення державних закупівель із врахуванням гендерних аспектів та іншою його роботою у вимірі гендерної рівності, включаючи, за потребою, проведення навчання з цією метою;

(f) вживати заходів для того, щоб умови основного договору містили вимоги про те, що субпідрядники повинні дотримуватися відповідних зобов'язань щодо забезпечення рівності між жінками та чоловіками.

11 Директива 2014/24/ЄС Європейського Парламенту та Ради ЄС від 26 лютого 2014 року про державні закупівлі та скасування Директиви 2004/18/ЄС

Роль надання послуг

Стаття 13 – Освіта і навчання впродовж життя

(1) Підписант визнає право на освіту для кожного, і також визнає право кожного на доступ до будь-якої професійної освіти і неперервного навчання. Підписант визнає життєво важливе значення формальної та неформальної освіти на всіх етапах життя, забезпечуючи істинну рівність можливостей у здобутті важливих навичок для працевлаштування та відкриття нових можливостей для професійного розвитку.

(2) Підписант зобов'язується в межах своїх повноважень забезпечувати і заохочувати рівний доступ до освіти і професійного й неперервного навчання для жінок і чоловіків, дівчат і хлопчиків.

(3) Підписант визнає необхідність викорінення будь-якої стереотипної концепції ролі чоловіків і жінок у всіх формах освіти. Для цього він зобов'язується у відповідних випадках та в межах своїх повноважень і зобов'язань здійснити чи забезпечити реалізацію таких заходів:

- перегляд навчальних матеріалів, освітніх програм і методик шкіл та інших освітніх закладів для боротьби зі стереотипними уявленнями і практиками;
- зобов'язання вживати конкретних заходів на підтримку нестандартного вибору професії;
- курси громадянськості і громадянського виховання, що включають в себе елементи підкреслення важливості рівноправної участі жінок і чоловіків у демократичних процесах.

(4) Підписант визнає, що способи управління школами та іншими навчальними закладами є важливим елементом формування моделі відносин для дітей і молоді. Тому він зобов'язується сприяти збалансованому представництву

Стаття 14 – Охорона здоров'я

(1) Підписант визнає право кожного на високий рівень фізичного та психічного здоров'я і заявляє, що доступ до належного медичного обслуговування, медичної допомоги і профілактичної медичної допомоги для жінок і чоловіків має важливе значення для здійснення цього права.

(2) Підписант визнає, що в забезпеченні рівних можливостей для жінок і чоловіків мати хороше здоров'я, відповідні медичні та лікувальні послуги повинні враховувати їхні різні потреби. Він також визнає, що ці потреби виникають не тільки у зв'язку з біологічними відмінностями, але й у зв'язку з різними умовами життя і праці, та через стереотипні уявлення і припущення.

(3) Підписант зобов'язується вживати усіх розумних заходів у межах своєї компетенції та зобов'язань для сприяння і забезпечення високого рівня здоров'я своїх громадян. Таким чином, Підписант зобов'язується здійснювати наступні заходи або сприяти їх здійсненню:

- включити гендерний підхід у планування, бюджетування та надання медико-санітарних та медичних послуг;
- забезпечити, щоб заходи щодо зміцнення здоров'я, в тому числі спрямовані на заохочення здорового харчування та важливість фізичних вправ, включали визнання того, що потреби і ставлення до жінок і чоловіків можуть відрізнятися;
- забезпечити, щоб медичні працівники, в тому числі ті, які беруть участь в зміцненні здоров'я, визнали, яким чином гендерні питання впливають на медико-санітарну допомогу, а також взяли до уваги різний досвід такого догляду у жінок і чоловіків;
- забезпечити, щоб жінки і чоловіки мали доступ до емпірично-обґрунтованої та наукової інформації стосовно охорони здоров'я.

Стаття 15 – Соціальна допомога і соціальні послуги

(1) Підписант визнає, що кожна людина має право на життєво необхідні соціальні послуги та на отримання соціальної допомоги в разі необхідності.

(2) Підписант визнає, що жінки і чоловіки можуть мати різні потреби, які можуть бути обумовлені відмінностями у соціально-економічних умовах та іншими факторами, зокрема досвідом множинних інтерсекціональних форм дискримінації та нерівності. Тому щоб переконатися, що жінки і чоловіки мають рівний доступ до соціальної допомоги та соціальних послуг, Підписант буде вживати усіх розумних заходів, щоб:

- включити гендерний та інтерсекціональний підхід у планування (в тому числі збір даних), бюджетування та надання медико-санітарних та медичних послуг;
- вжити заходів, щоб особи, які беруть участь у наданні соціальної допомоги та соціальних послуг, визнавали вплив гендерних відмінностей на такі послуги, а також враховували різний досвід в наданні такої допомоги жінкам і чоловікам.

Стаття 16 – Піклування про дітей

(1) Підписант визнає важливу роль доступного і якісного догляду за дитиною, який усі батьки і вихователі можуть собі дозволити незалежно від їхнього фінансового стану, щоб сприяти дійсній рівності між жінками і чоловіками та узгодження їх трудового, публічного та приватного життя. Підписант також визнає внесок такого догляду за дитиною у поліпшення економічного та соціального життя та структури населення громади і суспільства в цілому.

(2) Підписант бере на себе зобов'язання з надання і просування такого догляду за дитиною безпосередньо або через інших надавачів послуг, і визнає цей напрямок одним із своїх пріоритетів. Крім того, він зобов'язується сприяти забезпеченню догляду за дітьми іншими, включаючи підтримку для надання допомоги місцевим роботодавцям.

(3) Підписант також визнає, що виховання дітей вимагає спільної відповідальності чоловіків і жінок та всього суспільства в цілому, і зобов'язується боротися проти стереотипів, згідно з якими турбота про дітей в основному розглядається як обов'язок жінки.

Стаття 17 – Піклування про інших утриманців

(1) Підписант визнає, що жінки і чоловіки повинні піклуватися про інших утриманців, а не тільки про дітей, і що цей обов'язок може вплинути на їхню здатність відігравати повноцінну роль в економічному і соціальному житті.

(2) Підписант також визнає, що такі обов'язки по догляду непропорційно покладаються на жінок і, отже, це є перешкодою на шляху рівності між жінками та чоловіками.

(3) Підписант бере на себе зобов'язання протистояти такій нерівності через:

- забезпечення надання і просування високоякісних, недорогих послуг для утриманців безпосередньо або через інших надавачів послуг, і визнає цей напрямок одним із своїх пріоритетів;
- надання підтримки та просування можливостей для осіб, які в силу догляду за залежною людиною страждають від соціальної ізоляції;
- агітацію проти стереотипів, згідно з яким догляд за утриманцем є, насамперед, обов'язком жінки.

Стаття 18 – Соціальне включення

(1) Підписант визнає, що кожна людина має право на захист від бідності та соціального відчуження, і що жінки, як правило, більше страждають від соціальної ізоляції, тому що вони мають менший доступ до ресурсів, товарів, послуг і можливостей, ніж чоловіки.

(2) Тому Підписант зобов'язується вжити заходів у рамках усього спектру своїх послуг і в співпраці із соціальними партнерами для розробки загального скоординованого підходу з метою:

- сприяння ефективному доступу до зайнятості, житла, навчання, освіти, культури, інформаційних і комунікаційних технологій, соціальної та медичної допомоги для осіб, що живуть або перебувають в зоні ризику опинитися в ситуації соціального відчуження та бідності;
- визнання особливих потреб та обставин жінок, які відчувають соціальну ізоляцію, звертаючи особливу увагу на інтерсекціональні (перехресні) потреби та обставини;
- сприяння інтеграції жінок і чоловіків-мігрантів з урахуванням їхніх специфічних потреб.

Стаття 19 – Житлові умови

(1) Підписант визнає право на належне житло і проголошує, що доступ до якісного житла є однією з найважливіших потреб людини і є життєво важливим для задоволення індивідуальних потреб і потреб його/її сім'ї.

(2) Підписант також визнає, що жінки і чоловіки часто мають специфічні і різні потреби в плані житла, які слід брати до уваги, в тому числі той факт, що:

(a) у середньому, жінки мають менше доходів і ресурсів, ніж чоловіки, і, отже, потребують житлових умов, що є доступними для них;

(b) у більшості неповних сімей є жінки, які очолюють домогосподарства, і, отже, повинні мати доступ до соціального житла чи житлових пільг/субсидій;

(c) соціально незахищені чоловіки часто надмірно представлені серед безхатченків.

(3) Підписант зобов'язується залежно від ситуації:

(a) забезпечити або сприяти доступу до житла, що відповідає належним розмірам і рівню гідних умов життя, та забезпечити доступ до базових послуг;

(b) вжити заходів щодо запобігання бездомності і, зокрема, для надання допомоги безхатченкам, ґрунтуючись на критеріях необхідності, соціальної незахищеності і недискримінації;

(c) сприяти, відповідно до їхніх повноважень, зниженню ціни на житло до рівня, доступного для людей без достатніх ресурсів.

(4) Підписант також зобов'язується забезпечувати або підтримувати рівні права для жінок і чоловіків у їхніх намірах стати орендарями, власниками або користувачами своїх будинків, і з цією метою використовувати свої повноваження або вплив, щоб жінки мали рівний доступ до іпотечних кредитів та інших форм фінансової допомоги та надання кредитів з метою житлового будівництва.

Стаття 20 – Культура, спорт і відпочинок

(1) Підписант визнає право кожної людини на участь у культурному житті і доступ до творів мистецтва.

(2) Підписант також визнає важливу роль, яку відіграє спорт в житті суспільства і забезпеченні права на здоров'я, про що йдеться у статті 14. Він також визнає, що жінки і чоловіки мають право на рівний доступ до культурної, рекреаційної та спортивної діяльності та відповідних об'єктів.

(3) Підписант визнає, що жінки і чоловіки можуть мати різний досвід і інтереси у сфері культури, спорту і відпочинку, і що це може бути результатом стереотипного ставлення, тож він зобов'язується здійснювати та сприяти реалізації таких заходів, за потребою:

- забезпечення, при необхідності, для жінок і чоловіків, хлопчиків і дівчаток рівного доступу до спортивних, рекреаційних і культурних об'єктів та заходів;
- заохочення жінок і чоловіків, хлопчиків і дівчаток до участі в спортивних і культурних заходах рівною мірою, у тому числі до тих, які традиційно розглядаються як переважно «жіночі» або «чоловічі»;
- залучати діячів культури та культурні і спортивні асоціації до проведення культурних та спортивних заходів, які відкидають стереотипні уявлення про жінок і чоловіків;
- сприяти реалізації послуг публічними бібліотеками через існуючі книжкові колекції та інші матеріали, що спростовують стереотипні уявлення про жінок і чоловіків.

Стаття 21 – Безпека і охорона

(1) Підписант визнає право кожної жінки і кожного чоловіка на особисту безпеку і свободу пересування, і що ці права не можуть вільно чи рівноправно здійснюватися, якщо жінки або чоловіки перебувають в небезпеці як у приватному, так і в громадському середовищі, або якщо вони відчувають себе в небезпеці чи під загрозою.

(2) Підписант також визнає, що жінки і чоловіки, зокрема, у зв'язку з різними зобов'язаннями і різним способом життя, часто стикаються з різними проблемами безпеки, які необхідно вирішувати.

(3) Тому Підписант зобов'язується:

(a) застосовувати гендерний підхід під час аналізу статистичних даних про кількість і характер інцидентів (у тому числі серйозні злочини проти особи), які впливають на безпеку жінок і чоловіків, і, при необхідності, визначити ступінь і характер страху перед злочинністю або перед іншими джерелами небезпеки;

(b) розробляти та реалізовувати стратегії, політики та заходи, включаючи спеціальні поліпшення державного чи місцевого значення (наприклад, транспортні пересадки, автостоянки, вуличне освітлення), або в поліції і пов'язаних з ними службах з метою підвищення практичної безпеки і охорони жінок і чоловіків, і намагатися зменшити їхні відчуття невизначеності та невпевненості у безпеці

Стаття 22 – Гендерно зумовлене насильство (насильство над особою іншої статі)

(a) Підписант визнає, що гендерно зумовлене насильство, від якого непропорційно страждають жінки та дівчатка, є порушенням фундаментальних прав людини і посяганням на гідність і фізичну та емоційну цілісність людської істоти.

(b) Підписант визнає, що гендерно зумовлене насильство виникає з ідеї, з боку злочинця, щодо переваги однієї статі над іншою у контексті нерівного співвідношення сили, що вкорінилося в давніх соціальних конструкціях.

(c) Тому Підписант бере на себе зобов'язання зі створення і зміцнення політики і заходів проти гендерно зумовленого насильства, в тому числі через:

- створення певних структур, що займатимуться підтримкою жертв, або надання підтримки таким структурам;
- інформування громадськості усіма основними місцевими мовами про можливості одержання допомоги на місцях;
- забезпечення того, що професійний персонал має необхідну підготовку для визначення потерпілих і надання допомоги таким жертвам;
- забезпечення ефективної координації послуг таких публічних органів, як поліція, охорона здоров'я і житлове господарство;
- інформаційно-просвітницькі кампанії та освітні програми, спрямовані на потенційних і фактичних жертв і/або злочинців.

Стаття 23 – Торгівля людьми

(1) Підписант визнає, що злочин торгівлі людьми, від якого переважно страждають жінки і дівчатка, є порушенням фундаментальних прав людини і посяганням на гідність і фізичну та емоційну цілісність людської істоти.

(2) Підписант зобов'язується створити і зміцнити політику і заходи із запобігання торгівлі людьми, якщо є така потреба, шляхом реалізації нижчезазначеного:

- інформаційні кампанії та підвищення обізнаності громадян;
- навчальні програми для професійних співробітників, відповідальних за виявлення і підтримку жертв;
- заходи щодо зниження попиту;
- відповідні заходи з надання допомоги жертвам, у тому числі доступ до медичної допомоги, адекватного та безпечного житла та послуги з перекладу.

Планування і сталий розвиток

Стаття 24 – Сталий розвиток

(1) Підписант визнає, що в плануванні та розробці стратегії на майбутнє території, що знаходиться під його юрисдикцією, повинні повністю дотримуватися принципів сталого розвитку, в тому числі збалансованої інтеграції економічних, соціальних, екологічних та культурних аспектів, зокрема, з урахуванням необхідності заохочення та забезпечення рівності між жінками та чоловіками.

(2) Тому Підписант бере на себе зобов'язання враховувати принцип гендерної рівності як один з основоположних аспектів при плануванні або розробці стратегії сталого розвитку своєї території.

Стаття 25 – Міське і місцеве планування

(1) Підписант визнає важливість планування і здійснення просторових, транспортних і економічних розробок та політик з використання землі, а також планів зі створення умов, за яких можна повною мірою здійснювати право на рівність між жінками та чоловіками у житті місцевих громад.

(2) Підписант зобов'язується забезпечити розробку, прийняття та реалізацію таких політик і планів з урахуванням наступних аспектів:

- буде враховано необхідність сприяння ефективній рівності у всіх аспектах життя місцевих громад;
- буде взято до уваги особливі потреби жінок і чоловіків у зв'язку, наприклад, із зайнятістю, з доступом до послуг та культурного життя, з освітою та сімейними обов'язками, що будуть засновані на відповідних місцевих та інших даних, у тому числі з урахуванням позиції Підписанта на підставі власної гендерної оцінки;
- буде взято до уваги особливі потреби жінок і чоловіків при розробці й ухваленні високоякісних рішень.

Стаття 26 – Мобільність і транспорт

(1) Підписант визнає, що мобільність, доступ до транспорту, а також безпека у громадському транспорті, є істотними умовами для жінок і чоловіків, які сприяють належній реалізації їхніх прав, обов'язків та діяльності, в тому числі щодо доступу до роботи, освіти, культури та основних послуг. Він також визнає, що сталість і успіх муніципалітету чи регіону залежить переважно від розвитку ефективної, якісної транспортної інфраструктури та громадського транспорту.

(2) Підписант також визнає, що жінки і чоловіки часто мають різні потреби в частині мобільності і транспорту та по-різному користуються цими благами в залежності від таких факторів, як дохід, піклування про інших чи робочий час, і що саме жінки найчастіше здійснюють багатоцільові поїздки та поїздки в різні пункти призначення, тож жінки зазвичай проводять у громадському транспорті більше часу, ніж чоловіки.

(3) Тому Підписант зобов'язується:

(a) брати до уваги потреби мобільності та використання транспорту для жінок і чоловіків, у тому числі тих, які живуть у міських та сільських районах;

(b) забезпечити доступність транспортних послуг для громадян в межах території, яку охоплює орган допомоги, для задоволення спеціальних і загальних потреб жінок і чоловіків та для забезпечення дійсної рівності між жінками та чоловіками у житті місцевих громад.

(4) Підписант також зобов'язується сприяти поступовому поліпшенню послуг громадського транспорту на своїй території, в тому числі сполучення з використанням різних видів транспорту, для задоволення спеціальних і загальних потреб жінок і чоловіків в плані регулярних, недорогих, безпечних і доступних транспортних засобів, і сприяти їх сталому розвитку.

Стаття 27 – Економічний розвиток

(1) Підписант визнає, що досягнення збалансованого і сталого економічного розвитку є життєво важливим компонентом успіху муніципалітету чи регіону, і що його діяльність і послуги в цій галузі можуть зробити значний внесок у поліпшення гендерної рівності.

(2) Підписант визнає необхідність підвищення рівня і якості зайнятості жінок, і визнає, що ризик бідності, пов'язаний з тривалим безробіттям і неоплачуваною працею, є особливо високим для жінок.

(3) Підписант погоджується у межах своєї компетенції та у рамках своєї діяльності та послуг у сфері економічного розвитку повноцінно враховувати потреби й інтереси жінок і чоловіків та можливості для забезпечення рівності між ними, і вживати відповідних заходів для досягнення цієї мети. Такі заходи можуть включати:

- надання допомоги жінкам-підприємцям;
- надання фінансової та іншої підтримки підприємствам, які просувають гендерну рівність;
- заохочувати жінок, що навчаються, вивчати навички і здобувати кваліфікації для робіт, що традиційно вважаються «чоловічими», і навпаки;
- заохочувати роботодавців працевлаштовувати студентів і стажистів жіночої статі, які перебувають на стадії набуття навичок і кваліфікацій, на посади, що традиційно вважаються «чоловічими», і навпаки.

Стаття 28 – Довкілля

(1) Підписант визнає свою відповідальність за забезпечення високого рівня охорони та поліпшення якості навколишнього середовища у своєму регіоні, в тому числі через місцеві політики щодо відходів, шуму, якості повітря, біорізноманіття і наслідків зміни клімату. Він визнає рівні права жінок і чоловіків на отримання його послуг і дотримання його політик щодо збереження навколишнього середовища.

(2) Підписант визнає, що в багатьох місцях способи життя чоловіка і жінки відрізняються, і що жінки і чоловіки можуть по-різному користуватися місцевими послугами та публічними чи відкритими просторами, або ж стикатися з різними екологічними проблемами.

(3) Тому Підписант бере на себе зобов'язання розвивати свою екологічну політику і надання послуг з урахуванням конкретних потреб і способу життя жінок і чоловіків, а також з розумінням необхідності дотримуватися принципу солідарності між поколіннями.

Роль регулятора

Стаття 29 – Місцеве самоврядування як регуляторний орган

(1) При виконанні своїх завдань і здійсненні функцій регуляторного органу для діяльності на своїй території Підписант визнає важливу роль, яку відіграють ефективне регулювання та захист споживачів у забезпеченні безпеки і благополуччя місцевого населення, і що регулювання може по-різному позначитися на жінках і чоловіках залежно від відповідної регуляторної діяльності.

(2) Підписант зобов'язується при реалізації регуляторних завдань враховувати специфічні потреби, інтереси і особливості жінок і чоловіків.

Двосторонні зв'язки і міжнародна співпраця

Стаття 30 – Рівність жінок у децентралізованому співробітництві

(1) Підписант визнає цінність двосторонніх зв'язків, муніципальних партнерств та децентралізованого співробітництва між європейськими та міжнародними місцевими та регіональними органами влади для сталого розвитку, через те, що вони зближують громадян і поліпшують взаємне навчання і порозуміння у транскордонній площині.

(2) Підписант зобов'язується у своїй діяльності у сфері двосторонніх зв'язків та децентралізованого співробітництва:

- залучати жінок і чоловіків з різних середовищ на засадах рівності;
- використовувати свої двосторонні зв'язки та європейське і міжнародне партнерство як платформу для обміну досвідом та інформацією про обставини, які стосуються жінок і чоловіків;
- інтегрувати вимір гендерної рівності до її децентралізованих заходів співробітництва.

ДОПОВНЕННЯ ХАРТІЇ НОВИМИ СТАТТЯМИ

Передмова

За п’ятнадцять років, що пройшли з моменту першої публікації Хартії, відбулися значні зміни у всьому: процесах взаємодії між людьми, управлінні, мобільності, праці та відпочинку. Ми все більше усвідомлюємо вразливість нашої планети та зростаючу кількість задач, які повинні сумлінно вирішуватися на всіх рівнях влади, інституції та громадянське суспільство — задач, які неможливо ефективно вирішувати без врахування гендерних аспектів.

Європейська хартія рівності жінок і чоловіків у житті місцевих громад є результатом багаторічного досвіду, професійних знань та кропіткої співпраці на всіх рівнях. Прагнучи актуалізувати цю Хартію та зробити її більш цілісним документом, РЄМР та її члени додали до неї нові статті, що містять розширені вказівки для муніципалітетів і регіонів Європи, які використовують Європейську хартію рівності жінок і чоловіків у житті місцевих громад для досягнення більшої гендерної рівності у своїх громадах.

Останні глобальні кризи, такі як пандемія COVID-19 і війна в Україні, вказують на потребу в цивільній готовності та антикризовому управлінні, які є високоефективними, проте гендерно чутливими сферами. Ми все частіше спостерігаємо, як сфери ІКТ і цифровізації втрачають свою гендерну нейтральність. Дуже важливо пам’ятати про те, як ідентичність, потреби та пріоритети жінок і чоловіків інтегруються в нові інструменти та процеси, якщо ми хочемо, щоб вони сприяли гендерну рівність, а не увіковічували упередження та нерівність, які зберігалися в наших суспільствах протягом століть.

Для формування суспільства, заснованого на рівності, необхідно, щоб місцеві та регіональні органи влади розуміли гендерні аспекти їхньої повсякденної роботи і вживали заходів щодо боротьби з гендерною нерівністю та дискримінаційними нормами і практиками не лише у своїх політиках і процедурах, а й у своїх організаціях. Крім того, вкрай важливо, щоб хлопці та чоловіки були залучені до цього процесу і як провідники змін, і як бенефіціари роботи із забезпечення гендерної рівності.

Положення Хартії разом із новими статтями покликані охопити всіх людей, які піддаються наслідкам дотримання традиційних гендерних норм, які структурують наші суспільства та формують наше сприйняття. Люди, з яких сформовані наші спільноти, становлять різноманітний та широкий спектр ідентичностей. Хартія є декларацією місцевих і регіональних органів влади про бажання працювати над спільною метою забезпечення гендерної рівності в наших суспільствах, яка є дуже важливою та стосується всіх громадян.

Розширені статті Європейської хартії рівності жінок і чоловіків у житті місцевих громад були підготовлені Радою європейських муніципалітетів та регіонів та її членами у співпраці з членами Експертної групи РЄМР з питань гендерної рівності та Постійного комітету РЄМР з питань рівності. Нові статті набули чинності 6 грудня 2022 року, коли їх офіційно прийняв Політичний комітет РЄМР.

Нинішнім органам-підписантам Хартії пропонується підтримати ці нові статті та ратифікувати їх, а також включити їхні положення до своїх програм реалізації Європейської хартії рівності. Органи, що підпишуть Хартію після 31 грудня 2022 року, зобов’язуються прийняти оригінальний текст Хартії разом зі статтями, що були додані у 2022 році.

Усі місцеві та регіональні органи влади мають різноманітні компетенції та обов’язки з певними національними особливостями. Тому органи-підписанти можуть, виходячи з наявних у них можливостей і ресурсів, визначати пріоритетні сфери для кожного окремого плану дій.

Нові статті

Нові статті присвячені темам та проблемам, які або не існували 15 років тому, або суттєво змінилися за цей час, і які сьогодні значною мірою впливають на досягнення гендерної рівності.

Нові статті Хартії охоплюють дев'ять **основних тем (макротем)**, які місцеві та регіональні органи влади повинні враховувати у своїй роботі.

1. По-перше, дуже важливо включити в Хартію взаємодоповнювальні основи **сталого розвитку**: соціальну рівність, економічне зростання та охорону довкілля.

2. Незважаючи на появу нових можливостей для навчання, налагоджування зв'язків та участі в різних видах діяльності, світ інтернету несе в собі нові проблеми для дівчаток і жінок — особливо ті, що пов'язані з домаганнями і **кібернасильством**.

3. Переслідування, насильство та жорстоке поводження з **жінками, що є обраними представниками МРОВ**, громадськими діячами та працівниками МРОВ, становлять серйозну загрозу демократії.

4. **Інтерсекціональність** — це концепція і підхід, який місцеві та регіональні органи влади можуть використовувати для забезпечення більшої гендерної інклюзивності, особливо по відношенню до дівчаток і жінок, які стикаються з множинними інтерсекціональними формами дискримінації.

5. Завдяки сучасним цифровим технологіям у представників багатьох професій з'явився більш **гнучкий режим** робочого часу. Багато людей, хоча далеко не всі, тепер можуть більше працювати з дому, що створює як можливості, так і ризики для гендерної рівності.

6. **Цифрова інклюзія** всіх дівчаток і жінок дуже важлива для розвитку суспільства, яке прагне забезпечити краще майбутнє для усіх. Однак останні досягнення в галузі ІКТ та цифровізації не були гендерно нейтральними. Тому вкрай важливо розробляти та використовувати нові інструменти та процеси, які зміцнюють рівність між жінками та чоловіками, а не підривають її.

7. Дівчатка та жінки можуть жити, розвиватися та займати керівні посади без обмежень та на рівних з чоловіками лише за умови підтримки їхніх **прав на сексуальне та репродуктивне здоров'я**.

8. **Зміна клімату** — це «мультиплікатор загроз», який посилює соціальну, політичну та економічну напруженість і більшою мірою впливає на дівчаток і жінок, ніж на хлопчиків і чоловіків.

9. У кризові моменти гендерну рівність та активну участь дівчаток і жінок у житті громад не можна ігнорувати, а слід розглядати як важливий компонент ефективної **цивільної готовності та реагування на надзвичайні ситуації.**

Стаття 31 – Сталий розвиток заради сталого майбутнього

(1) Підписант визнає, що гендерна рівність є рушійною силою сталого розвитку та всіх його взаємопов'язаних аспектів, від викорінення злиднів і голоду та сприяння процвітанню та інклюзивному зростанню до побудови мирних, справедливих та інклюзивних громад, забезпечення захисту планети та збереження її природних ресурсів.

(2) Крім того, Підписант визнає, що цілі, закладені в Порядку денному у сфері сталого розвитку до 2030 року та Порядку денному у сфері сталого розвитку на період після 2030 року є глобальними, у той час як їх реалізація носить локальний характер. Усі 17 цілей сталого розвитку передбачають конкретні завдання, які безпосередньо пов'язані з обов'язками МРОВ, а гендерна рівність тісно переплітається з усіма цілями і є основою їх успішної реалізації. Зокрема, Підписант високо цінує, що зобов'язання в рамках реалізації положень Хартії тісно узгоджуються з Ціллю № 5.

Стаття 32 – Кібернасильство

(1) Підписант визнає, що кібернасильство (у всіх його формах) часто є проявом гендерно зумовленого насильства. Форми кібернасильства можуть бути наступними: переслідування, погрози, порушення недоторканності приватного життя, сексуальне насильство та сексуальна експлуатація, а також правопорушення, пов'язані з упередженням, або злочини на ґрунті ненависті щодо соціальних груп, громад чи окремих осіб. Підписант визнає, що жертвами кібернасильства найчастіше стають жінки і дівчатка.

(2) Для протидії кібернасильству Підписант зобов'язується відповідно до своїх обов'язків:

- впроваджувати у себе заходи щодо заборони жорстокого поводження, домагання та будь-яких форм насильства на робочому місці, включаючи насильство з боку сторонніх осіб та кібернасильство;
- проявляти пильність з метою запобігання та оперативного реагування на будь-які форми переслідування та насильства, що виникають в підпорядкованих йому організаціях та установах, особливо у школах;
- підвищувати обізнаність дітей та молоді, а також їхніх батьків, про кібернасильство і його гендерні аспекти та про те, як йому можна запобігти та як його можна зупинити;
- залучати до діяльності з протидії кібернасильству хлопчиків та чоловіків як провідників змін і бенефіціарів більшої гендерної рівності та вживати заходів щодо запобігання радикалізації в онлайн-спільнотах, в яких розпалюється ненависть до жінок.

Стаття 33 – Насильство по відношенню до жінок, що є обраними представниками та працівниками МРОВ

(1) Підписант визнає, що загрози кібернасильства та фізичного насильства щодо жінок, які висувають свою кандидатуру або уже працюють на виборних або інших державних посадах, часто пов'язані з гендерними факторами та можуть перешкоджати участі жінок у суспільному та політичному житті, тим самим підриваючи принцип демократії.

(2) Підписант визнає необхідність гарантування безпеки громадянам, що беруть активну участь у політичному житті громади. З цією метою Підписант зобов'язується відповідно до своїх обов'язків розробляти процедури та програми підтримки та консультування жінок, що є обраними представниками та працівниками МРОВ, у сфері боротьби з мовою ворожнечі.

(3) Підписант зобов'язується запобігати та пом'якшувати наслідки будь-яких проявів насильства та переслідування з боку сторонніх осіб, яких можуть зазнавати його обрані представники та працівники при виконанні своїх обов'язків, зокрема жінки.

Стаття 34 – Інтерсекціональність та різноманітність

(1) Підписант визнає, що ідентичність і життєвий досвід людей не просто доповнюють один одного, а є складними і перехресними аспектами.

(2) Підписант визнає необхідність урахування думок і досвіду дівчаток і жінок, вразливих до множинних та інтерсекціональних (перехресних) форм дискримінації, в процесі розробки, реалізації та моніторингу ефективності політик та програм, які їх стосуються. Таким чином, Підписант може вжити заходів з метою:

- урахування особливих потреб дівчаток і жінок, захищених законодавством ЄС 12, та сприяти у межах своїх юридичних повноважень їх інтеграції та інклюзії шляхом вжиття всіх обґрунтованих заходів, в тому числі негайних;
- заохочення до руйнування гендерних стереотипів в освітній діяльності та просування різноманітних зразків для наслідування (рольових моделей) з різних верств суспільства, у тому числі у книжкових каталогах та інших матеріалах громадських бібліотек, а також у своїй рекламній діяльності.

Стаття 35 – Гнучкий робочого режиму

(1) Підписант визнає, що гнучкий робочий режим, в тому числі режим дистанційної роботи, сприяє ефективному суміщенню професійного, соціального та особистого життя чоловіків і жінок. Підписант також визнає ризики і недоліки, які нові режими роботи можуть принести жінкам, в тому числі погіршення психічного здоров'я, зниження доходу або зміна робочого навантаження, а також тягар турбот і неоплачуваної домашньої роботи, який часто лягає на їхні плечі.

(2) Підписант зобов'язується сприяти впровадженню у себе гнучкого режиму робочого часу, щоб полегшити чоловікам і жінкам суміщати їхнє професійне, соціальне та особисте життя.

(3) Підписант, як роботодавець, зобов'язується моніторити ризики, пов'язані з тим, що режим дистанційної роботи може призвести до збільшення обсягу неоплачуваної роботи з догляду, виконуваної жінками.

Стаття 36 – Цифровізація та цифрова інклюзія

(1) Підписант визнає, що поява нових засобів цифрової комунікації докорінно змінила те, як громадяни, органи влади, приватні компанії, громадянське суспільство та інші організації спілкуються між собою, обмінюються даними та збирають інформацію. Цифрові технології відкривають широкі можливості для розвитку та вдосконалення послуг місцевих та регіональних органів влади.

(2) Підписанти визнають ключову роль, яку цифрові навчальні рішення можуть відігравати у просуванні рівності між дівчатами, хлопцями, жінками та чоловіками в освіті, особливо в охопленні тих, хто відстає у навчанні. Він також визнає, що існуючий гендерний розрив у доступі до онлайнових і цифрових технологій та їх використанні, а також у їх технологічному розвитку та управлінні, може негативно впливати на жінок. Тому він зобов'язується підтримувати доступ жінок і дівчаток до цифрових освітніх рішень шляхом просування цифрового викладання та навчання із врахуванням гендерного виміру та підтримки STEM-освіти та розвитку цифрових навичок для дівчаток та жінок.

Стаття 37 – Право на сексуальне та репродуктивне здоров'я

(1) Місцеві та регіональні органи влади відіграють вирішальну роль у забезпеченні та сприянні покращення сексуального та репродуктивного здоров'я своїх громадян. У зв'язку з цим Підписант зобов'язується у відповідних випадках та в межах своїх повноважень і зобов'язань здійснити чи забезпечити реалізацію таких заходів:

(a) просування та підтримка програм, спрямованих на хлопчиків, дівчаток, чоловіків та жінок у всій їх різноманітності, які пропонують комплексну сексуальну освіту, торкаючись таких тем, як соціальні норми, стигма і дискримінація, пов'язані з менструацією, для підвищення обізнаності, посилення захисту та підтримки здоров'я, добробуту та гідності дівчаток та жінок;

(b) врахування потреб жінок і дівчаток, що належать до вразливих груп, та забезпечення їм рівного доступу до медичних послуг, що є невід'ємною частиною їхніх прав на сексуальне та репродуктивне здоров'я.

(2) Підписант визнає, що рівність у сфері охорони здоров'я передбачає право на репродуктивне та сексуальне здоров'я, і тому визнає причини та наслідки його порушення.

(3) Підписант визнає право жінок контролювати свою сексуальність та самостійно приймати рішення з питань, пов'язаних з їх сексуальністю, включаючи планування сім'ї, контрацепцію, безпечні та законні послуги з переривання вагітності та послуги з допологового і материнського догляду.

Стаття 38 – Зміна клімату та право на здорове довкілля

(1) Глобальне потепління, скорочення біорізноманіття та забруднення навколишнього середовища становлять серйозну небезпеку для здійснення основних прав людини, включаючи право на життя, здоров'я та сім'ю. Підписант визнає право на здорове довкілля як одне з основних прав людини, при реалізації якого повинні враховуватися потреби жінок і дівчаток.

(2) Підписант визнає важливу роль місцевих та регіональних органів влади у реагуванні на виклики, пов'язані зі зміною навколишнього середовища та клімату, особливо у містах, відповідно до принципів прав людини та гендерної політики. У зв'язку з цим Підписант зобов'язується:

- підвищувати рівень обізнаності про необхідність інтеграції заходів щодо боротьби зі зміною клімату в свою місцеву політику та впроваджувати стійкі моделі розвитку із врахуванням аспектів гендерної рівності;
- враховувати інтереси та досвід жінок при розробці та реалізації екологічної політики та планів охорони довкілля, ставлячи за кінцеву мету досягнення збалансованої участі чоловіків і жінок на всіх етапах та в усіх процесах розробки політики.

Стаття 39 – Антикризове управління та цивільна готовність

(1) Підписант визнає, що криз та їх причин є багато, вони взаємопов'язані та часто по-різному впливають на жінок і чоловіків.

(2) Підписант визнає, що під час кризи місцеві та регіональні органи влади можуть відігравати ключову роль у визначенні пріоритетів спільноти та потреб жінок, чоловіків, дівчаток та хлопчиків у всьому їхньому різноманітті.

(3) Підписант усвідомлює необхідність забезпечення адекватного представництва та участі жінок у прийнятті рішень під час криз та в рамках попереднього планування заходів з цивільного захисту з метою розробки та реалізації планів дій та стратегій відновлення з урахуванням гендерного виміру, одночасно підвищуючи стійкість до майбутніх криз та потрясінь.

(4) Підписант зобов'язується як при плануванні заходів з цивільного захисту, так і під час антикризового управління:

- розширювати представництво жінок у політиці, державних установах та на керівних посадах з метою забезпечення цивільної готовності до надзвичайних ситуацій та антикризового управління з урахуванням гендерного виміру;
- підтримувати громадянське суспільство на рівні громади, яке відіграє ключову роль у виявленні гендерних аспектів криз, а також у моніторингу та підтримці забезпечення соціального захисту та надання соціальних послуг;
- активізувати збір дезагрегованих за статтю та віком даних, статистики та висновків, що підтверджують диференційований вплив гендерних аспектів, щоб ефективно усувати наслідки надзвичайних ситуацій з урахуванням гендерного виміру та покращити антикризове управління.

(5) Підписант зобов'язується вжити спеціальних заходів для захисту жінок і дівчаток від гендерно зумовленого насильства, особливо зґвалтувань та інших форм сексуального насильства, в умовах збройного конфлікту.

ПОДЯКИ

Оновлення цієї Хартії у 2022 році було здійснено під керівництвом Сільвії Баральді (Silvia Baraldi), голови Постійного комітету РЄМР з питань рівності жінок та чоловіків у житті місцевих громад (2021-2022) у співпраці з такими партнерами:

- Члени Експертної групи РЄМР з питань гендерної рівності
- Члени Постійного комітету РЄМР з питань рівності жінок і чоловіків у житті місцевих громад
- Секретаріат РЄМР: Джеймі Джаст (Jaimie Just), Оріан Лаке (Oriane Loquet), Марлен Сімеон (Marlene Simeon), Беатріс Томмасі (Beatrice Tommasi), П'єр Вандер Аувера (Pierre Vander Auwera)
- Редакторська підготовка: Пенні Йім-Барбієрі (Penny Yim-Barbieri)
- Графічний дизайн: Paf! Design
- Переклад: Eurideas, PoliLingua

Оригінальний текст Хартії 2006 року був написаний Сандрою Чечіаріні (Sandra Ceciarini) та Джеремі Смітом (Jeremy Smith) за підтримки та внесків наступних членів та партнерів РЄМР:

- Національна асоціація муніципалітетів Республіки Болгарія (NAMRB)
- Союз муніципалітетів Кіпру (UCM)
- Союз міст і сіл Чеської Республіки (SMO CR)
- Асоціація фінських місцевих і регіональних влад (AFLRA)
- Французька секція РЄМР (AFCCRE)
- Німецька секція РЄМР (RGRE)
- Центральний союз муніципалітетів і общин Греції (KEDKE)
- Угорська національна асоціація місцевих органів влади (TÖOSZ)
- Італійська секція РЄМР (AICCRE)
- Асоціація міст та муніципалітетів Люксембургу (SYVICOL)
- Союз міст Польщі (ZMP)
- Іспанська федерація муніципалітетів і провінцій (FEMP)
- Баскська асоціація муніципалітетів (EUDEL)
- Шведська асоціація місцевих влад і регіонів (SALAR)
- Місто Відень (Австрія)
- Місто Сен-Жан-де-ла-Рюель (Франція)
- Місто Франкфурт-на-Майні (Німеччина)
- Місто Картахена (Іспанія)
- Місто Валенсія (Іспанія)
- Агентство часу і мобільності Белфорт-Монбельярд (Франція)
- Постійний комітет євро-середземноморського партнерства місцевих і регіональних влад (COPPEM)

Про Раду європейських муніципалітетів і регіонів (РЄМР)

Рада європейських муніципалітетів та регіонів (РЄМР) має найширший членський склад місцевих та регіональних органів влади серед усіх організацій Європи. Її членами є понад 60 національних асоціацій муніципалітетів та регіонів із 41 європейської країни. В сукупності ці асоціації представляють інтереси близько 100 000 місцевих та регіональних органів влади.

РЄМР має дві цілі своєї діяльності: впливати на європейське законодавство від імені місцевих та регіональних органів влад та надавати майданчик для обміну думками між асоціаціями- членами РЄМР і їх обраними представниками та експертами.

На міжнародній арені РЄМР є європейською секцією всесвітньої організації місцевих органів влади «Об'єднані міста і місцеві влади» (United Cities and Local Governments, UCLG).

www.cemr.eu

Про Обсерваторію

У 2012 році РЄМР запустила Обсерваторію Європейської хартії рівності, покликану надавати підтримку органам-підписантам Хартії в частині реалізації положень Хартії та просування гендерної рівності у їхніх громадах. На онлайн-платформі представлені приклади успішних передових практик та місцевих політик у сфері забезпечення гендерної рівності, що сприяє обміну досвідом між підписантами Хартії. На ній також містяться рекомендації з розробки Плану дій з досягнення рівності та база даних («Атлас») з контактною інформацію та посиланнями на Плани дій з досягнення рівності підписантів Хартії.

Робота Обсерваторії координується Секретаріатом РЄМР у співпраці з Постійним комітетом РЄМР з питань рівності та експертною групою, що складається з національних координаторів/ координаційних центрів асоціацій-членів РЄМР.

www.charter-equality.eu

ЄВРОПЕЙСЬКА ХАРТІЯ

РІВНОСТІ ЖІНОК І ЧОЛОВІКІВ У ЖИТТІ МІСЦЕВИХ ГРОМАД

Хартія, що закликає європейські місцеві та регіональні органи влади взяти на себе зобов'язання використовувати існуючі повноваження і партнерства для досягнення більшої рівності своїх громадян

Я, що нижче підписуюсь, ... *(ім'я особи, яка підписує)*

обіймаючи посаду .....

в ..... *(назва місцевогох/регіонального органу влади)*

цим підписом засвідчую, що вищезгаданий орган офіційно погодився дотримуватися Європейської хартії рівності жінок і чоловіків у житті місцевих громад і виконувати її положення, і я належним чином уповноважений діяти від імені цього органу з цього питання.

Підпис .....

Дата .....

Я погоджуюсь відправити підписаний і заповнений примірник цієї форми до Ради європейських муніципалітетів і регіонів, як поширювачу Статуту, на наступну адресу

Генеральний секретар
Ради європейських муніципалітетів і регіонів
Square de Meeûs,
B-1000 Brussels (Брюссель)
Belgium (Бельгія)

charter@ccre-cemr.org

Local & Regional Europe
L'Europe locale & régionale

БРЮССЕЛЬ
1, Square de Meeûs
1000 Brussels (Брюссель)
Тел.: + 32 2 511 74 77
charter@ccre-cemr.org
cemr.eu
charter-equality.eu

twitter.com/ccrecemr
twitter.com/cemr_equality

Співфінансується Європейським Союзом

Зміст цього документу відображає точку зору лише його авторів, які несуть за нього особисту відповідальність. Європейська Комісія не несе відповідальності за будь-яке використання інформації, що міститься в цьому документі.